
„Dr. Tussay János”

MAGYAR ÓRIÁS

GALAMBTENYÉSZTŐK FAJTAKLUB

2020. év 1. szám

Klubhíradó

Kondoros, 2019. január 12-13.
Magyar Óriás Fajtaklub fajtagyőztes fiatal tojó
Tenyésztő: Tóth Ferenc

Klub Híradó Tartalomjegyzék

2018. évi Nemzeti Galamb- és Kisállat Kiállítás Budapest Hungexpo, Képekkel (szerk. Béla Zoltán)

2019. január 12-13. Kondoros, Magyar Óriás Fajtaklub Kiállítás beszámoló (szerk. Béla Zoltán)

2019. évi Fajtaklub munkaterv (rövidített)

2019. július 20. Szabó Tibornál nyári klubgyűlés (szerk. Oláh Miklós)

In Memoriam Willand Mihály (szerk. Oláh Miklós, Béla Zoltán)

Magyar óriás galamb fajtaleírás kiegészítés (szerk. Kovács Károly), képekkel illusztrálva (Oláh Miklós)

Fajtaklub tagnévsor, tiszteletbeli tagok nevei, elérhetőségei

2019. január 12-13. KONDOROS, fajtaklub kiállítás fajtagyőztes fiatal hím (tenyésztő: Szijj Dezső)

2018. december 7-9. Budapest Hungexpo - Magyar Óriások a kiállításon

Kedves Magyar Óriás Fajtaklub tagok, Tenyésztőtársaim!

Az elmúlt években volt szerencsém több nemzetközi galamb- és kisállat kiállításon részt venni Németországban, Franciaországban, Dániában. Elmondhatom, hogy mind vásárvárosok kiállítási csarnokaiban volt megrendezve kulturált, modern körülmények között. Jó döntés volt az MGKSZ új vezetése részéről az, hogy fővárosunkba visszakerült a Nemzeti kisállat kiállítás. Bízom abban, hogy a

következő évi Nemzeti Kiállítás már nagyobb állat létszámmal és nagyobb elfogadottsággal lesz rendezve és látogatva.

A mi kedvenc fajtánk sajnos kevés egyeddel szerepelt, ami nem jó, kevés volt a kiállítók száma. A mértéket nem taglalnám, de a fajta többre lenne érdemes. A kis egyedszám miatt több színből hiányoztak jeles tenyésztőink kiváló galambjai.

(1. kép) Szabó Tibor - 96 pont, hím

A fehér galambokból volt a legtöbb kiállítva, 16 egyed Bencsik Pál, Szabó Tibor, Heiland János és Béla Zoltán állományából. Remek galambok voltak kiállítva a bírálati lapok tanúsága szerint, és sokan értékelték is a közösségi média platformjain ízlésüknek vérmérsékletüknek megfelelően. Pesei Feri fekete-babos galambjai a bíráló, tenyésztő társunknál is osztatlan elismerést arattak. Új színfolt volt a domináns színekből Heiland János több galambja, sokkal több kellene ebből a változatból is. Leé László tenyésztő társunktól láthattunk 3 babost kiállítva, őt is szívesen üdvözlőnénk a klubtagok körében.

Összefoglalva: A Magyar Óriás galamb nem csak a mi kedvelt fajtánk, hanem az MGKSZ emblematikus

fajtája is egyben. Büszkeséggel töltsön el minket és többet állítsunk ki a Nemzeti kiállításunkon, mert erre jönnek el a legtöbben külföldről is. Meglátásom szerint javult az ország állományának minősége, az egyensúlyt a kereslet élénkülése mellett is tudnunk kellene tartani. A fiatalítás hobbista sorunkban probléma és az is lesz, de helyi regionális szinten tegyünk róla, hogy több hódolója legyen a fajtának. Kritikáink, véleményünk építő jellegű legyen, segítő szándékú, támogató és végül sok jó képet oszszunk meg a közösségi médiákban galambjainkról, tenyészetünkről.

Béla Zoltán
fajtaklub elnök

(2. kép) Heiland János - vörös deres hím, 95 pont

2019. évi munkaterv (rövidített)

- 1.) **Kondoros fajtaklub kiállítás**
V-151 Kondorosi Egyesület társ kiállítójaként
Időpont: 2019. január 12-13.
- 2.) **2019. évi taggyűlés megtartása**
Helyszín, időpont: Kondoros, 2019. január 13.
- 3.) **Nyári klub taggyűlés**
Találkozóhely: Szentkirályszabadja,
Vendéglátó: Szabó Tibor Aranykoszorús mester tenyésztőtársunk
Időpont: 2019. július 20.
- 4.) **Nemzeti Fiatalkalamb- és Kisállatkiállítás**
Helyszín, időpont: Szarvas, 2019. november
- 5.) **Nemzeti Galamb- és Kisállat Kiállítás**
Időpont: 2019. december 7-8.

(3. kép) Bencsik Pál 96 pont 0-1. 2018. Nemzeti Kiállítás Budapest

2019. január 12-13., Kondoros Magyar Óriás Galambtenyésztők Fajtaklub kiállítás

A klub életében a soron következő kiállítás 2019. január 12-13-i hétvégén volt rendezve, aminek szervezésében külön köszönet illeti meg Hajdu Lászlót és feleségét Ágit, akik nemcsak az előkészületekben, hanem a bonyolításban, szállásaink biztosításában, finom étkeink előteremtésében szorgoskodtak.

Köszönjük Gáspár Csaba vezette V-151 Kondorosi Egyesület szorgalmas, odaadó munkáját, ami miatt fajtaklubunk ismét Kondoroson tarthatta meg éves tenyész galamb fajtabemutatóját.

Az újév első napjaiban már nagy volt a készülődés Kondoroson, nagy izgalommal vártam én is a kiállítás kezdetét. Csütörtökön délelőtt érkeztem, már nagy volt a sürgés-forgás Gáspár Csabáéknál, az általános iskola folyosóin, a tornacsarnokban. Pontosan kimért ketrec sorok, sorok közti távolságok, papírtakarók, elválasztók fölhelyezése, a megfelelő méretű ketrecek hadrendbe állítása. Már délután fogadóképesek voltak a ketrecek, jöttek is szép számmal a kisebb és nagyobb testű galamb fajták. A fajtaklubunk 88 ketrecet bérelt, 84 galamb érkezett meg végül kiállításra. További statisztika: Kiállított egyedek 84 db, ebből a fekete babos és fekete tarka szín 35 egyed, fehér 22 egyed, recesszí sárga és vörös 10 egyed, fekete 6 egyed, valamint kék szalagos és kék kovácsolt 3 egyed. A szíves vagy baráttrajzú példányból 1-1 volt látható, valamint tarka és babos kék és sárga színben is volt egy-egy példány kiállítva.

Pénteken reggel Szíjj Dezső Vezető bíráló vezetésével elindult a bíráló, a másik bírálónk Áncsák Miklós volt.

Tar János tenyésztő társunk kiváló Kék kovácsolt hím galambja különdíjban részesült, amelyet Szabó Tibor ajánlott fel a legszebb, legmagasabb pontszámot elért kék színű galamb tenyésztőjének. Köszönjük bőszi tenyésztőinknek, Eke Máténak, Csicsai Kristófnak, Vörös Istvánnak az áldozatos részvételt, Máténak külön köszönet a bírálóban való segédkezésért.

Ez az emléktárgy volt az, amelyet érdemesnek tartottunk magunkévá tenni, így a Kondorosi Fajta Klub kiállítás nyertes okleveleihez a klub ilyen emblémával ellátott Hollóházi kézműves fali tányért adott át legkiválóbb tenyésztőinek.

A kiállítás eredményei:

A fiatal fajtagyőztes fehér, tojó - Tóth Ferenc tenyésztő

A fiatal fajtagyőztes hím, fekete babos - Szíjj Dezső tenyésztő

A junior fajtagyőztes tojó fekete babos - Kiss Imre tenyésztő ,

A junior fajtagyőztes hím, fehér - Tóth Ferenc tenyésztő,

Az öreg fajtagyőztes tojó, fekete babos - Szíjj Dezső tenyésztő

Végül az öreg fajtagyőztes hím, fekete tarka - Hajdú László tenyésztő állományából került ki.

Rövid értékelést szeretnék mellékelni, bár tenyésztési tapasztalattal bíró éveim száma még szerény.

A legnagyobb testű és testtömegű galambok a fekete tarka színűekből kerültek ki, ez a színosztály maradt meg legnagyobb számban az utolsó nagy gazdasági érdeklődést követően az országban és a szomszédos országok tenyésztőinél. Örvedetes a fehérek nagy száma és jó minősége, tetszetős megjelenésű és arányosan nagy test mellett. A recesszív sárga és vörös galambok igen jó benyomást tettek a látogatókra és bírálókra egyaránt, kívánatos volna a nagyobb egyed-szám és több tenyésztő ezekből a színekből is. Ami

nagyon hiányzik, az a kék színárnyalat szalagos, kovácsolt színben, de a derések és rajzosak is hiányoznak a palettáról. A bírálatot követően néhány fontos észrevétel, ami a bíráló tenyésztőktől hangzott el:

A nagy lábtoll és egyáltalán a nagyság miatt az ápoltság fokozása, a testnagyság fontossága, emellett a vízszinteshez közeli testtartásra törekvés, a fésű forgójára nagyobb hangsúly helyezése, a tisztább színekre törekvés.

A további szöveg helyett beszéljenek a képek:

Fajtagyőztes junior hím (tenyésztő: Tóth Ferenc)

Kiss Imre junior fajtagyőztes tojó galambja

Szűj Dezső öreg fajtagyőztes tojó galambja

Hajdú László fajtagyőztes öreg hím galambja

A magyar óriás galamb fajtajegyeinek részletes ismertetése (1986/1 évi klub híradóból) Kiegészítése a fajtaleírásnak, standardnek

A fajtajegyek ismertetése nem azt jelenti, hogy ez a fajtajegyek kötelező szabálya. Legfeljebb azt, hogy az eddig kialakult tenyésztési gyakorlat helyes alkalmazásából született eredmények leírása. Ezek az eredmények a legtokéletesebb példányok fajtajegyeinek kialakulásai.

A bíráló ehhez kell, hogy hasonlítsa a minősítésre kerülő példányokat.

Fajtánknak melyek tehát a legszembetűnőbb ismertető jegyei?

Több ilyen is van: Fej, körfésű, testnagyság, lábtoll.

1, FEJ

Nem akarok ellentmondásba keveredni akkor, amikor a fajtajegyek ismertetése között a fejről írok. Meg kell mondanom, e fajtánál a fej, nem kiemelkedő fajtajegy. Mégis kell róla szólni!

Miért? Azért, mert a tenyésztők véleménye szerint a fej lehet hosszú, - bunkós, - szögletes, - kerek.

Hosszú fej:

Itt nem csak a fej hosszáról, egyszersmind a csőr hosszúságáról is szó van. A hosszú galambok feje hasonlít a máltai galambok fejalakjához. Keskeny, a fájhát és a homlok nyújtott, melyhez szembetűnően hosszú csőr is járul. Ez a fejalkat rossz és súlyosabb hibapontnak számít. A hosszú fejű példányok egyéb csontozata is az átlagnál vékonyabb, ennél fogva gyengébb, és így egyáltalán nem tartoznak fajtánk tipikus példányaihoz. (tenyésztésre nem ajánlatos)

Bunkós fej:

Már valamivel jobb fejalakulás, mint a hosszú fej. Nevét és ismertető jelét onnan kapta, hogy a galamb fejháta rövid, viszont a homloki részén túl magas. Egyes esetekben a bunkós fej (homlok) keskeny vonalú, más esetekben széles. Jobb a széles. A bunkós fejnél a homlokon lévő tolltakaró is az átlagosnál tömörebb, tömöttebb és a csőr éppen ezért nem valami ideálisan csatlakozik annak folytatásaként. Egyáltalán nem tükrözi az eszményi szép fejalkatot és csőralakulást. E fejalkatnál sok esetben a tollazat szinte ellenzöszereően borul a szem felső részére, a fölé, és a látást is némileg akadályozza.

Kerek kissé szögletes fej:

Sem a tarkó, sem a fej első (homloki) része nem hosszú. Az egész fej kerek, arányos, széles, erős. A tarkó

jól lekerekített, a fejhát széles, a homlok emelt (de nem bunkós).

Ami a szögletességet illeti, ez abban nyilvánul meg, hogy a homlok jobb és bal oldali része (csücske) nem teljesen kerek, hanem kissé szögletes, de csak alig észrevehetően. A homlok és a csőr közötti átmenet tompa szöglet alkot, mintegy 120 fokos mértékben. Amíg a hosszú és bunkós fej hibának mondható, addig a kerek fej az ideális alkat. (tenyésztésre ajánlatos) A bírálatnál már kedvező képet mutat, „szimpatikussá” válik tőle a galamb.

2, KÖRFÉSŰ:

Az egyik legfontosabb fajtajegy. Korábban erről eléggé eltérők voltak a vélemények. A tenyésztői közvélemény még most sem elég egységes, nem elég szigorú. Csakis olyan körfésűről beszélhetünk, - és a tenyésztésben ezt kell követnünk – mely szinte kagylószerűen, fültől fülig övezi körül a fejet. Tollbokrétaja tömött, hosszú tollak alkotják és többsoros. Többsoros alatt azt kell érteni, hogy a tollak a körfésűben nem kell, hogy egy élben simuljanak össze, hanem kissé krizantém – szerű lazaságban. Mindkét fülnél úgynevezett csillagfordulásnak kell kibontakozni. („fülrózsa”) A körfésű és a nyak tollai között jó, ha van egy enyhe választóvonal, mely ugyan nem élesen szembetűnő, de mégis határozottan kettéválasztja a körfésű felé és a nyak felé irányuló sörénytollazatot. A fésű nem a tarkón lecsúszottan, hanem a fejhát és a tarkó vonalán kell, hogy elhelyezkedjen, mert csak így képez 1,5-2 cm magasságú, félkör alakú legyezőfésűt. Ilyen elhelyezkedésben a

fejnek, egyben a fajtának egyik legkiemelkedőbb része. Vonulata csak egyenes lehet. A törtvonal hiba, de hiba az is, ha az hegyes konty, illetve a fentebb leírt körfésűtől bármilyen vonatkozásában is eltér. Fajtánk kialakulási stádiumában még nem fektettek elég gondot a fésűre. Fő volt az, hogy volt. Igazság szerint nem is fésű volt, hanem csak konty és eleinte csak hegyes. A hegyes konty súlyos, a törtvonalú fésű enyhe hiba.

3, TESTNAGYSÁG:

Elengedhetetlen követelmény a testnagyság. Fajtánk azért óriás (ezt nevében viseli), hogy valóban nagytestű legyen. Vitatható-e az, hogy ez fajtajegy legyen? Mivel más fajtáknak is van nagy testtömegük (mondán, king, római). Erről azonban mégis a fajtajegyek között kell beszélnünk, épp úgy, mint a fejről. Fajtánknak nem-hogy nagynak, de óriásnak kell lenni! Nagysága nem abban nyilvánul meg, hogy látszatában nagy. Ennek súlyban is megfelelően kifejezésre kell jutni. Nem lehet csak laza tollállású úgy, hogy csak ez kép-

viselje a testnagyságot. (ez egyébként hiba is) Széles húsos mellűnek és széles hátúnak kell lenni. A hátnál fontos, hogy nem „üres” hanem telt, kerek, a szárnyak a háton fekvő rövidebb evező tollai közötti részt ki kell töltenie. A végtagok arányosak, rövid láb, nagy szárny. A test ezáltal mélyállású (mintha a galamb guggolna) ez azt jelenti egyben, hogy a testvonal a vízszintestől hátrafelé kissé süllyedő. A másfél – két éves példányokat alapul véve a hímek 100-110 dkg, a tojók 80-90 dkg körüliek. Persze nem mindig az a jó galamb, mely eléri ezt a súlyt. Vannak pár dkg-mal alacsonyabb súlyú, de megbízható szaporíthatósággal és kiváló minőséggel rendelkező példányok. Ennek ellenkezője, vagyis az említett súlyhatárt akár 10-15 dkg-al túlhaladó példányok is előfordulnak. Tojó esetében itt már kétségbe vonható a megbízható szaporíthatóság. Törekedjünk a nagyobb súlyú példányok elérésére, de ne minden áron, mert a túlsúlyos tojók költésével baj van (tojást török, fiókát szétnyomók). Ezek csak úgynevezett dísz, kiállítási példányok, de szaporíthatósági problémák

Nagyatád, 2020.01.03-05. Dicenty Gyula kiváló recesszív vörös hím galambja

merülnek fel. Ne törekedjünk arra, hogy állományunk minden példánya nagytestű legyen. Legyenek közöttük kisebbek is, mert azok fürgébbek, szaporábbak és megfelelő nagy hímmel párosítva biztosan kiváló utódokat is kaphatunk tőlük. (párosítás idején ezt is vegyük szempontjaink közé.)

4, LÁBTOLLAZAT:

Másik olyan fajtajegy, mely elengedhetetlen követelmény. A szép körfésűvel díszített fej, a hatalmas testméret, a jó alakú és rendezetten elhelyezkedő láb-tollazat egészítse ki.

Három részét különböztetjük meg: sarkantyútollak, csüdtollak, lábujjak tollazata. E három rész tolltípusa lényegében nem nagyon tér el egymástól. Elhelyezkedésüket tekintve nem is három, hanem csak két fő részre oszlanak. Sarkantyú és csüd tollazat.

Sarkantyútollazat: Az alsó lábszárból indulnak ki. Hátrafelé tartó, erős, hosszú tollak, melyek végei a csüd ízületet 6-8 cm hosszúsággal haladják túl. Végei, melyek befelé hajlanak szinte a földet seprik. Ha ennél a méretnél rövidebb a tollazat, az hiba tekinthető. A sarkantyútollazat a szárnyvezető és a fark tollainak vonulatát követik, és a fark alatt – földet érintve befelé hajolva általában végükkel egymást érintik.

Csüdtollak: A csüd az alsó lábszár ízületétől, az ujjak szétágazásáig, ujjizületéig tart. A csüd része a láb bőre, mely kívülről, oldalt húzódik 1-2 cm szélességben és bőrlebenyt alkot. Ebből erednek a csüd tollai. Ezek a tollak mindkét felé oldalirányúak, 12-15-20 cm hosszúak, kemények, rendezettek, egymáshoz jól simulnak.

A csüd hosszú fő tollait alul egy sor, felül két sor vékonyabb tollréteg fedi, egyben erősíti és szebbé teszi. A lábujjak tollal fedettek, még az ujjak köze is. A láb-tollak elhelyezkedését tekintve is vannak követelmények. A tollak, amennyiben épek, úgy helyezkednek el, hogy egyik-egyik lábon félkört, a két lábon egész kört alkotnak. Tehát a tollaknak nemcsak oldalirányban kell szétállniuk, hanem előre is, a sarkantyúban hátra is. Ezzel együtt teljes kört alkotnak. Míg a sarkantyú tollazatnak csak a vége érinti a földet, addig a csüd tollazat teljes terjedelmében simán fekszik a földön.

(Minősítéskor a bíráló úgy veszi szárnyánál fogva kézbe a galambot, hogy a láb-tollazat teljesen szabad legyen. A dresszírozott galamb ekkor is nyugodt marad, és a levegőben tartva akkor jó a láb-tollazat, ha kört alkot. Ugyanakkor a galambot lefelé fordítva, a láb-tollazattal felfelé is kell ennek a körnek jelentkezni. Így látható a láb-toll szerkezete, higiéniája, a lábgyűrű, a hibamentesség, a töredezettség.

A fent leírt láb-tollazat állásától bármilyen módon eltérő tollállás hibának számít. (előreálló, hibás, hiányos, tört, kopasz ujjak, tollazat nélküli felső láb-rész, stb.)

Így alakíthatjuk ki tehát fajtánk megnyerő szépen rendezett láb-tollazatát, melyet népies nyelven „gatyának” vagy „talpnak” is hívnak. A felsorolt fajtajegyek leírása azt a célt szolgálja, hogy tenyésztőtársaink tenyésztőiket ezek alapján próbálják irányítani, galambjaikat ezek szem előtt tartásával szelektálják.

Írta 1986-ban Kovács Károly.

A Magyar Galamb- és Kisállattenyésztők Országos Szövetsége által elismert Magyar Óriás Fajtaklub kihelyezett szakmai napja

Helyszín: Balatonalmádi, Vöröshegy, Szürkebarát u. 31.
2019.07.20.

Szabó Tibor vezetőségi tag tenyésztőtársunk házában találkoztunk fél 9 tájban ahol kávé, üdítő és némi rövid ital várt bennünket, kinek-kinek igénye szerint. Megtekintettük a galambokat is természetesen és lehetőség volt arra hogy aki még eddig nem találkozott csak hallomásból ismerte a másikat az most személyesen is megismerkedjen. Kilenc óra után indultunk el Tibor szőlőhegyéhez. Nos így utólag jó döntés volt nem egyből odamenni, autót próbáló kaland volt az odaérkezésünk, a kavicsos néhol sziklás erdei utakon én bizonyosan eltévedtem volna. Megérkezvén a birtokra csodálatos balatoni panoráma tárult elénk, igényes gondozott házzal, pincével, a térkövezett udvaron a bográcsban pedig rotyogva készült az ebéd. Az idő rövideje miatt rövid tájékozódás után egy hosszú asztalnál helyet foglaltunk a pince bejáratánál, - ami így leírva sem volt rossz választás, nem hogy élőben - ahol Béla Zoltán elnök úr köszöntötte a megjelenteket, majd Oláh Miklós röviden ismertette a tavaszi MGKSZ Monoron megtartott közgyűlésen hallottakat. Többek között hogy a börzék helyszíne továbbra is Monor lesz, de a szövetség egy saját területet vásárolt a település egyik külterületét és elkezdte az infrastruktúra kialakítását is, a terület bekerítését

szociális helyiségek kialakítását áram és víz bevitelét a területre, ezáltal a jól megszokott Monor marad csak egy másik helyen és mint legfőbb bevételi forrás nagyon fontos hogy ezentúl már bérleti díj nélkül és valószínűleg jóval egyszerűbb parkolással. Dr. Pintér József az új MGKSZ elnök egy nagyon egységes, hozzáértő vezetőséget tudhat maga mellett, céljai azonosak. A fajtaklubot képviselve ott szembesültem azzal hogy a fajtakluboknak a közgyűlésen szavazati joguk nincs. A közgyűlésen hallottakat a vitákkal támogató és támadó hozzászólásokkal összességében pozitívnak értékeltem. Többen hozzászólva aztán de Béla Zoltán vezetésével fajtaklubunk az egyesülettel való alakulást nem tartottuk kivitelezhetőnek, a civil szervezet pedig jogászokkal való egyeztetés után nem megoldható, de ennek elnök úr utána jár még egyszer. Az asztalfőn ülő Szabó Tibor vette át a szót, az általa javasolt napirendi pontokat ismertette majd ennek mentén folytattuk. Tibor ismertette a mestertenyésztői fokozatokat (bronz-, ezüst-, aranykoszorús) illetve hogy ezt miként lehet elérni, milyen feltételek vannak, hány kiváló saját tenyésztésű galamb szükséges hozzá és miként történik a címek igénylése. Magyarul akinek megvan az évek alatt a megfelelő kiváló galambja, mi a teendője, hogy ezt a címet magáénak tudhassa, amely elismerése a kiváló tenyésztői tevékenységnek.

A pontos feltétel és tevőleges dolgok leírását a vezetőség célszerűnek látta a következő fajtaklub híradóban és a honlapon is megjelentetni. Kiállítások, bíráló napirendhez szólva Nagy Imre Tápról a kiállított galambok tenyésztőinek ismertetését említette, mert gyakran előfordul, hogy a kiállított galamb jelenlegi tulajdonosa nem azonos a tenyésztővel, ezt főként fajtaklub kiállításon tartaná fontosnak. Több hozzászólás is érkezett: a galambok versenyeznek nem a tenyésztők, ez felírható-e a bírálati lapra egyáltalán? Elnök úr a szövetség és néhány egyesület fajtaklub álláspontját ez ügyben kikéri majd. Tibor pár szót ejtett a bírálatról, pár hozzászólással. Jelenleg érvényes bírálói engedéllyel Bencsik Pál, Szíjj Dezső és Áncsák Miklós rendelkezik. A bíráló mellé a fajtaklub kijelölhet egy írnokot, aki segíti a bíráló munkáját. Fajtaklub tagsággal kapcsolatban szó esett az adatok pontosításáról. A fajtaklub tagság feltétele valamely egyesületben tagság továbbra is (törzsszám). Józsa Tivadar hozzászólásában kiállítás vége előtti galamb elvitelt említette, hogy ne kelljen minden esetben

még a legvégét kivárni. A hozzászólásokban ezzel kapcsolatban elhangzott, hogy azért a rendező egyesület ez irányú kéréseit tartsuk tiszteletben ha lehet, de ha ezzel irreálisan hosszú időt kell mondjuk még várni és valakinek történetesen időre kell hazaérkezni, meg lehessen beszélni a rendezőkkel, hogy el tudják előbb is vinni a tulajdonosok a kiállított madarokat. Kompromisszumos megoldásra hívta fel a figyelmet ezzel kapcsolatban mindenki részéről Szabó Tibor, hisz sajnálatos módon régebben a kisebb testű galambok eltulajdonítása miatt a rendezőknek figyelniük kell arra, hogy ki és mikor milyen galambot vesz ki és visz el a teremből. Béla Zoltán szót említett Willand Mihály idén elhunyt tenyésztőről, és az MGKSZ újságba egy fajtabemutató újságcikkről. Hevenyészett jegyzeteim alapján remélem kevés információt kihagyva készítettem el ezt a feljegyzést, mert ugye a szó elszáll.

Köszönettel hogy részt vehettem:

Oláh Miklós

Szombathely, 2019.08.02.

Fajtaklub Tagnévsor

Apponyi Tibor	4183 Kaba, Mácsai S. u. 45.	20/395-9338
András Károly	6446 Rém, Táncsics M u. 37.	30/668-5565
Áncsák Miklós	4324 Kálósemjén, Batthyány út 30/A	30/368-8089
Bándli Zoltán	9422 Harka, Kereszúri u. 17.	20/560-0373
Béla Zoltán	6237 Kecel, Ady Endre u. 8.	20/938-6161
Bencsik Pál	7700 Mohács, Hunyadi Já. u. 8.	20/464-7557, 69/322-618
Dávid Zoltán	7634 Pécs, Levendula u. 8.	70/205-2827
Dicenty Gyula	7516 Berzence, Mátyás király u. 14.	30/550-5277, 82/446-325
Far Sándor	8245 Pécsely, Iskola u. 186.	30/366-6847
Gincsei András	4400 Nyíregyháza, Sirály u. 7.	42/432-168
Hajdú László	5553 Kondoros, Október 6. u. 18.	70/381-4576
Heiland János	7000 Sárbogárd, Nagy L. u. 13.	30/347-3767
Horváth Csaba	7500 Nagyatád, Szabó D. u. 25.	70/940-0330
Horváth Róbert	8700 Marcali, Ady u. 18.	70/278-7731
Izsó József	5500 Gyomaendrőd, Zrínyi M. u. 5.	30/289-5640
Dr. Jónás Sándor	4125 Pocsoj, Árpád u. 108.	70/376-1147
Józsa Tivadar	9082 Nyúl, Kert u. 43.	30/3077-494, 96/364-606
Kelemen László	7912 Nagypeterd, Arany J. u. 2.	20/921-5950
Kender Norbert	8296 Monostorapáti, Petőfi u. 13.	20/4433837
Kis Balázs	1171 Budapest, Pajta u. 27.	70/217-0366
Kiss Imre	5600 Békéscsaba, Gerlei u. 19.	30/576-5091
Kovács Péter	5435 Martfű, József A. 11.	20/457-7053
Krajcs János	5661 Újkígyós, Dohány u. 22.	30/432-0323
Lázin Aladár	1224 Budapest, Bartók B. u. 84.	30/527-3282
Dr. Lóránt Szilveszter	4034 Debrecen, Repce u. 4.	52/532-425
Miseta Zsolt	7400, Kaposvár, Toponári u. 40.	30/3480064
Nagy Róbert	Rábapatoná	20/3288142
Ifj. Nagy Imre	9095 Táp, Győri u. 38.	96/722-840
Oláh Miklós	9763 Vasszécseny, Széchenyi I. u. 51.	30/906-1891
Pesei Ferenc	2030 Érd, Orhidea u. 4/B	20/534-2470
Pótori László	5008 Szolnok-Szabadszőlős	30/311-0737
Dr. Schaffer Károly	8700 Marcali, Széchenyi u. 47.	30/634-8202, 85/311-412
Szabó Tibor	8225 Szentkirályszabadja, József A. u. 1/A	30/997-7838, 88/467-041
Szarka András	4400 Nyíregyháza, Kőrös u. 10.	42/342-197
Szentannai Csaba	4150 Püspökladány, Kuruc u. 11.	30/754-5498
Szijj Dezső	9316 Rábaszentandrás, Vasút u. 60.	96/287-145
Tar János	4060 Balmazújváros, Rudas L. u. 44.	30/249-4159
Tóth Ferenc	8700 Marcali, Széchenyi u. 43.	30/947-1021
Valkai József	6728 Szeged, Alma u. 44.	30/955-2728
Varga Ferenc	5900 Orosháza, Deák F. u. 5.	30/9283-436
Vincze Sándor	4145 Csökmő, Széchenyi u. 42.	70/608-8791
Wettstein János	6344 Hajós, Bem J. u. 19.	20/413-736
Ives Petrucci	33048 Italy, Udine Via Chiopris u.71.	+338325745

A Magyar Óriás Galambtenyésztők Fajtaklubjának külföldi támogatói

Csicsai Kristóf	93005 Gabcikovo, Mély út 1678/10. (Szlovákia)
Eke Máté	93005 Gabcikovo, Skolská 1063 (Szlovákia)
Gasparovics Ilija	33520 Slatina, Lipa 39. (Horvátország)
Vörös István	93005 Gabcikovo, Varjasská 671. (Szlovákia)

Kondoros 2019. Fajtaklub kiállítás Feketebabos hím (Józsa Tivadar)

In memoriam Willand Mihály – Györszemere

*„Ezeket a galambokat nem lehet kézbe venni, csak ölelni.”
(Marczi József)*

Willand Mihály elhunyt tenyésztőtársunk emlékének is adózva fogalmazom az alábbi sorokat:

Magyar Óriás tenyésztőtársaim, és jómagam nevében is adózunk tenyésztői munkásságához, amelynek során valószínűleg több színben is és nagyon hosszú éveken át tenyésztette a galambok királynőjét. Oláh Miklós tenyésztőtársammal közösen elkezdtünk írásokot, cikkeket fotókat gyűjteni aki így emlékszik vissza Misi bácsira és galambjaira:

A magyar óriás galamb tenyésztése nem egyszerű feladat. Jó galambok kelnek szép számmal, aztán igen jó már kevesebb, a kiválóra pedig néha nagyon sokat kell várnunk, ahol megvan a kívánt testsúly, a nagyság, a szép forgós fésű az erős hosszú háromsoros lábtoll, a nagy homlokos markáns fej, széles mell, rövid lábak, de mégis tűfarok és arányaiban a testhosszal sincs gond.

Na és ha mindez megvan, akkor tegyük rá még egy lapáttal, tenyészünk rajzos galambot, legyen mondjuk szívhátú! És könnyítésként mindegy milyen színben!

Nos van amit az ember tervezget életében, na majd a nyáron vagy épp inkább télen, aztán csak tolódik minden más fontos vagy jelentéktelen dolog miatt, de a lényegen nem változtat: nem történik meg. Aztán már nem is tud megtörténni. Több mint 25 éve jártam Györszemeren egy tenyésztőnél, Misi bácsinál, aki fekete szívhátú magyar óriás galambokat tenyésztett. Pár éve véletlenül megszereztem a telefonszámát, tudtam már, hogy nem galambászokdik, Sopronban él alig 70 km, felhívom, meglátogatom, terveztem.

Aztán januárban idén jött egy e-mail, Béla Zoltán elnök úrtól benne egy gyászjelentés, Willand Mihály eltávozott, végleg.

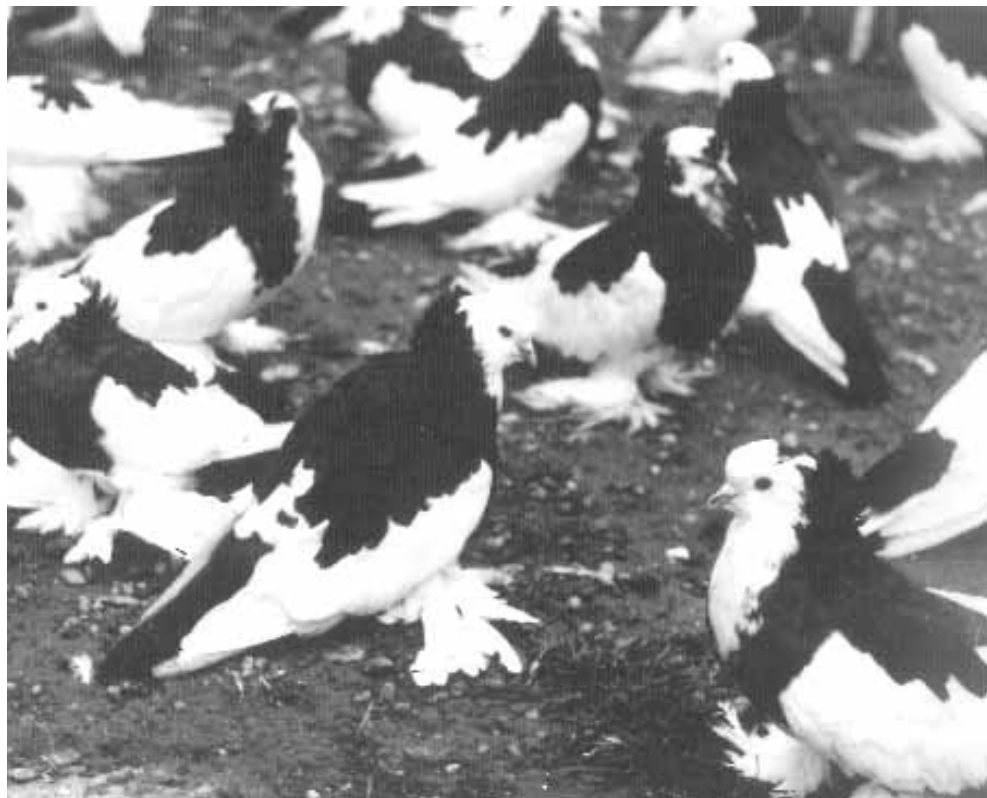
hím és két tojó került hozzám de mivel nagyon régen volt, már ebben sem vagyok biztos. Egy kelésre emlékszem, de a fiatalok nem maradtak meg sajnos és a galambok végül utód nélkül pusztultak el.

Misi bácsi állománya 20-25 galambból állt mikor először láttam, a szívhátú rajz és az állomány nagyon egységes képet mutatott, szép látványt nyújtva.

Galambjai feszes tollazatú, jó állású egyedek voltak. A tenyésztésről Nagy Imrével beszélgettem, aki nálam jóval szorosabb galambász és baráti kapcsolatban állt Misi báccsival, ám egész pontosan csak ő tudta volna elmondani hogy miként sikerült neki mindez. Az elejtett régből felsejlő mondatokból összerakva

Az első magyar óriás galambjaimat tőle hoztam, igaz babosak voltak, nem is ő tenyésztette csupán összeszedte nekem. Írásban ismerkedtem meg Misi báccsival váltottunk pár levelet, majd telefonon beszélünk a levélben megjelölt időpontban, persze vonalason! Vonattal mentem el Győrszemerére, ahol az állomáson már várt rám. Megnéztem a galambjait, beszélt nekem a fajtáról és ami igazán megmaradt bennem, a fej fontosságáról. A nagy, bunkós fej kifejezést használta és fényképeket mutatott egy fajta győztes galambjáról amelynek a legfőbb erényét ebben látta. A Misi bácsi révén vásárolt babos galambok így utólag visszanézve nem voltak túl jó minőségűek, de örültem nekik, mert már nagyon szerettem volna párat ebből a fajtából. Aztán párszor elmentem Misi báccsihoz, immár autóval, egy szíves tojót is hoztam tőle, és amikor megözevgyült az utolsó szívhátú galambjai hozzám kerültek. Egy szép nagy, de öreg

Imre elmondta, hogy a szívhátú rajz bevitele az alföldi buga galamb révén indult, amit aztán egy jó idő eltelével sikerült rögzíteni, vagyis az utódok már nagyrészt örökítették. Persze a buga bevitele miatt kisebb vékonyabb test, kisebb fej, súlyhatár alatti galambok is jöttek.

tenyésztő neve szerepel, akik akkor már nagyon jól ismerték egymást, tapasztalatokat cseréltek és valószínűleg galambokat is.

Willand Mihály mint tapasztaltabb tenyésztő, szívesen mentek hozzá megnézni új fiatal galambjait, tapasztalatait meghallgatni és persze tenyész madarakat is beszerezni. Tanár emberként, idősebb, rutinosabb tenyésztőként fölnéztek rá és tanácsait megfogadva, néha véleménykülönbséget is vele megosztva ápolták kapcsolatukat.

A cikkben az alábbi ma is ismert és elismert tenyésztők kerültek említésre, akik jó része 'hál Istennek ma is a klubot erősítik, illetve ma is aktív Magyar óriás tenyésztők. Szijj Dezső, Dr. Schaffer Károly, Nagy Imre Tápról, Niklai

És ha így volt a folytatás akkor egy kiváló nagy testű fehér hím bevitele növekedett a test, a súly és valószínűleg az utódok rokontenyésztése során sikerült ezt stabilizálni. Ezekben a mondatokban Imre óriási tapasztalata és szakértelme mellett van feltételezés is, de úgy gondolom szakmailag közel állunk a valósághoz, elfogadva hogy a pontos kitenyésztés történetét már nincs aki elmondja nekünk.

Visszaadom a billentyűzetet Béla Zoltán tenyésztőtársamnak cikkünk folytatásához.

Én egy kicsiny fotón ismertem meg először a különleges és látványos szív rajzolatú galambjait, 2010-11 környékén. Beleszerettem és azóta igyekszem ezt a rajz változatot tenyészteni. Egy 1993 januári Kisállataink lapjában találtam egy tenyésztői látogatást leíró cikket, amelyet maga Willand Mihály vetett papírra, amelyből ez az írásunk is táplálkozik.

Több, mint 25 éve íródott és sok ma is ismerős és elismert Magyar óriás

János, Guricza József, Marcsi József, Künczler József, Molnár István, Ozváry István.

Eltelt közel 30 esztendő és a tenyésztők az akkori színű galambokat tenyésztik ma is, így Szijj Dezső mai is a tigris-tarka, fekete babos Óriásokat tenyészt, Scheffer Károly a fehér magyar óriások mesteri érzékel megáldott tenyésztője. Niklai tenyésztőtársunk a sárga és vörös színű óriásokat tenyészt kiváló állományában ma is és Guricza József a babos és tigris-tarka fekete színre esküszik a ma napig.

Már az akkori standard alapján is szigorú szelekciónak vetették alá állományukat, fontos volt a súly mérése, a forma, a csőgalamb kizárása a tenyésztésből, a telt és egységes színre törekvés a vörös és sárga színűek esetében, és piros szem a fehér magyar óriásoknál. Ami engem is lázba hozott, az a különleges rajzolat, aminek betartatása egy kis létszámú állományban föl adja a leckét .

Sajnos Willand Mihály állománya részben elveszett, részben beépült a környező tenyésztők állományába. Ezt a rajzolatot külön kihívás újraéleszteni, de számos követője van, és néhány kiváló példány már az utóbbi időben a kiállításokon is megjelent Nagy Róbert, Hajdú László tenyésztéséből, de kitartóan fejlesztik állományukat Oláh Miklós, Béla Zoltán, Varga Ferenc és Réfi János tenyésztők is.

Eddig Willand Mihály volt az egyetlen Magyar Óriás galamb tenyésztő, aki ezt a különleges rajzolatot népszerűsítette áldozatos munkájával, és tartotta fenn ezt a kivételes szépségű magyar galamb fajtát. Bízom abban hogy számos követője lesz és hosszú éveken keresztül még föl lesz emlegetve munkássága.

Béla Zoltán

Utószó ehhez a klubhíradóhoz

A klubhíradó költségei miatt a 2018. évi, a 2019. évi költségelszámolást, valamint a legfrissebb Fajtaklub Működési szabályzatot mellékletként, fénymásolat formában, feket-fehér színben mellékeljük. A múlt évi

Réfi János szíves galambja

klubhíradót (2019-es évi) a 2019. decemberi Nemzeti Galamb-és Kisállat Kiállításig bezárólag készítettük el. A következő számban a 2019. decemberi Nemzeti és a 2020. január 3-5. Nagyatádi fajtaklub kiállítás lesz benne, néhány közelmúltbeli nemzetközi kiállítási anyaggal. A személyes téma egy szintén tapasztalt tenyésztő életműve lenne, aki rendszeres kiállítója volt a Nemzetközi Galamb- és Kisállat Kiállításoknak.

A klubhíradó 1-1 példányát minden 2019. évben érvényes tagsággal rendelkező rendes tagunknak, illetve a volt elnökök részre, a tiszteletbeli tagoknak kiküldjük. A plusz példányt viszont csak önköltségi ár kifizetése mellett tudjuk vállalni, mert szűkös a költségvetés. Kérnék minden tagot, hogy értesítse közvetlen kapcsolatait a klubhíradó megérkezéséről, és ha valaki nem kapná meg, kérem azonnal hívjon, értesítsen.

Minden tenyésztőtársunknak jó egészséget kívánok a vezetőség nevében, legyen sok, szép magyar óriása mindenkinek az őszi-téli kiállításokra!

A hátsó borítólapon Vincze Sándor tenyésztőtársunk látható. A bal képen „Így láttam...” 2019. évi fotópályázat díját veszi át Nagy István Agrárminisztertől a 2019. évi Nemzeti Galamb- és Kisállat kiállítás eredményhirdetésén. A jobb képen a díjnyertes fotó, amellyel kiérdemelte a gratulációt.